

μηταί λαμβάνουν μέρος εις τούς Διαγωνισμούς των Πνευμ. Ασκήσεων: **Αιγυπτίαν Έλλη- νίδα** (αί λύσεις δεκταί) **Διμοτόβρον Έλ- ληρικη Σημαία** (έλλαδα κ' ευχαριστώ) — έν προσέξτε καλλίτερα τόν κανονισμόν, θά ίδησθε ότι Μ. Μυστικά ειμπορούν ναταλλάσουν και άγρία με κορίτσια τού γέμου των καθηγητών, με τού φυλλάδιόν μου ώς επιδόριον πού τού έδιδάσαν προσεκτικά και έλυσαν και την Μα- γικήν Βίβλιν... φαιδρόσάτον!) **Χάμ** (έστειλα ευχαριστώ πολύ) **Κραυγή Νίκης** (πού καθ' έβδο- μάδα αυξάνει τούς άγοραστάς της άγασπάζαρι την **Νίκην τού Παιωνίου**) **Συριανάκι** (έστειλα) **Φοίβη** (θερμά συγχαρητήρια δια τούς άρα- βώνας, τού άδελφού σου) **Ν. Ζούρ** (έχει κα- λώς έστειλα) **Λευκή Καμίλιαν** (αί παραγ- γελία σου έξετελέσθησαν ευχαριστώ) **Χάω- να** (ή επιστολή σου ώραιότατη) εις την πρώ- τήν σου έράτησιν άπαντώ ναι! τού δεύτερον δέν εινε εις τόν κανονισμόν τού τρίτου αντί- κειται εις τόν έλληνικόν νόμον, ό όποιος άπα- γορεύει τά λαχεία) **Άστρον** **Εσπερινόν** (έ- στειλα ευχαριστώ) **Εξόριτον Βασιληάν** (έ- στειλα) **Πυροφόρον Προμηθέα** (ό α' Αχιλλού- θος τού Μ. Ναπολέοντος εινε εις τόν τόμον τού 1897 τιμώμενον δε. 3,50) **Αιδήριον**, **Α- λέξανδρον Μανροκορδάτον**, **Τέλλον** **Άγραν**, κτλ. κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαβα μετά την 25 Ιανουαρίου, θάπαντήσω εις τού προσχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκταί: έξ **Αθηνών** και **Πει- αιώς** μέχρι της 15 Φεβρουαρίου εκ των **Επαρ- χιών** μέχρι της 22 Φεβρουαρίου εκ τού **Εξω- τερικού** μέχρι της 12 Μαρτίου.

[Ο χείρας των λύσεων, επί τού όποιου δύν νά γράψωσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι πωλείται εν τώ Γραφείω μας εις φακέ- λους, έν έκαστος πείρει 30 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]

86. Δεξιόγραφος

Σύμφωνα έν συνενώσης Τέσσαρα με συμπίπνόν, Της Άμερικης θά κάμης Παμμεγέθη ποταμόν.

Εστάλη υπό τού **Αρχιδουκός Καρολου**

87. Λογοπαικτικός Δεξιόγραφος

Απ' όλων τού μέρη έν λάβης τού όλον Θεόν τών **Άρχαίων** θά κάμης με δόλον.

Εστάλη υπό τού **Βασιλέως** τών **Χουανθίμων**

88. Συλλαβόγραφος

Ενώνω δύο γράμματα Με ζών τρακτικόν Κι' άρχαίος γλύπτης έξοχος Εύρίσκειται παρών.

Εστάλη υπό τού **Έργάνου** **Αυτοκράτορος**

89. Στοιχειόγραφος

Με σείσμον κ' έγώ όμοιάζω Όπως έγω άν μ' άφίσης, Έν τετραπέδον θά γίνω Δύο σύμφωνα άν μου σβύσης.

Εστάλη υπό τού **Εμίμ Ζακυνθίου**

90. Ρόμβος

Π

Π ***** Π

Τά γράμματα, εκ των οποίων θάποτελή- ται ό Ρόμβος, θά εινε: Α, Δ, Ε, Λ, Ο, Η, Ρ, Σ, όσαςδήποτε φορές επαναλαμβάνομενα. Καθέ- τως και όριζοντίως θαναγιώνονται τ' αυτά.

Εστάλη υπό τού **Βυζαντινού** **Αετού**

91-93. Άπροσδόκητοι Γεωγραφικοί Ερωτήσεις

Ποία εινε ή καλλίτερα, ποία ή μεγαλη- τέρα και ποία ή νεωτέρα πόλις τής Εύρώπης; Εστάλη υπό τής **Αιδούρας** **Μουσιχης**

94. Αριθμητική διά Λέξων

Άνθος—άντωνμα—άρθρον + (σύμπτωμα νόσου—χρονική διαίρεσις) στοιχείον + (θεός αιγύπτιος—φυσικόν φαινόμενον) άντωνμα.

Άθροισμα ύπολοίπων: Χώρα τής ελληνικής χερσονήσου.

Εστάλη υπό τής **Ηρώδους** τού **Σουλίου**

95. Άκροστιχίς έν συνωνύμων

Τά αρχικά των συνωνύμων των κάτωθι λέξεων αποτελούν κάκιστον έλάτωμα:

1. Τρόμος. 2. Ζέστη. 3. Ίσταμένος. 4. Ασθένεια. 5. Βουβόν. 6. Κόσμος.

Εστάλη υπό **Ένός** **Συμφηταίου**

96. Φωνηενόλιπον

ν - ργ - μτ - λγγ - μτ - πρττυ

Εστάλη υπό τού **Ρήγα** **Φερραίου**

97. Γρίφος

111 Δεύτε εις Ράφ εις
111 εις εις

Εστάλη υπό τής **Ποθήτης** **Κωνσταντινουπόλεως**

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών Ασκήσεων τού φύλλου 52

552. Τριαντάφυλλον (τριάντα, φύλλον).— 553. Γαίνα (ν έν α.)— 554. Πάρος-Λάρος. 555. ΣΕΒΕΤΙΟΥΣ 556. Τη ανταλ-

Λ Α λαγή διά τού Α: ΟΚΕΑΝΟΣ ΛΑΟΣ ΚΕΝ ΥΙ ΑΝΤΙ ΜΗ ΤΣ ΟΤΑΝ Ω Ο ΣΙΝΑ Ν Ω 557. Η ίσους έν τή

ένόσει. (Η άνάγνωσις κατά στίχους, έξ άρι- στερών πρός τά δεξιά και εκ δεξιών πρός τά- ριστερά ένολλδέξ.)— 558. ΔΑΔΙΑΝΟΣ (Δα- νία, Ροδανός, Ίανός, νάρδος, όασις, Σινά.) — 559. ΘΕΡΟΣ (Θαράλλος, Έχθρος, Ρυ- παρός, Όγκώδης, Σοδαρός.)— 560-561. Χα- λεπόν τού εύ γυνώαι. Έν τού σώμα έχειν και τήν ψυχήν. — 562. Ο Έπιμενίδης έπήρθε μέγας μάντις ιατρός (Ο έπι μένει δις ύπ' ηρέ ε με γας—μαν τίς έα τρώς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις με άπλά στοιχεία τών 8 στίχων λεπτά 10, δια όέ τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με π α ρ α ι α στοιχεία τού διπλάσιου, και με κ ε ρ α λ α τ α τού τριπλάσιου. Έλάχιστος όθος 15 λέξεις, δηλαδή και άι διγώνεται τών 15 πληθυνό- νται ως νά ήσαν 15. Ο χωριστός στίχος, έτσι και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχία ή άπλά στοιχεία τών 8 στίχων, ύπολογίζεται ως έξ λέξεις άπλά.— Αί μη συνδόμεναι υπό τού άντι- τίμου άγγέλαι δίν δημοσιεύονται.]

Κυττάξατε όλου τά δια πρώτην φοράν έμ- φανισθέντα από τών στηλών τής φιλ- τήτης Διαπλάσιος ένωτικά Διαπλασιακής Αυ- τοκρατορίας ψευδώνυμα. Πάντες άς τά ψηφί- σωσιν. Όλοι και όλαι τήν ψήφον σας εις τά ένωτικά άριστουργήματα.

Γενναϊόνηχος Έλληνης **Αυτοκράτειρα Διαπλασιακής Αυτοκρατορίας**

Σονάτα τού Διαβόλου, ευχαριστώ θερμώς δια τήν άνεκτήτητον βοήθειάν σου.

Γενναϊόνηχος Έλληνης (ΙΑ', 35)

Αναλλάσσω άπ' ευθείας Μικρά Μυστικά πανταχούθεν με όνομα και ψευδώνυμον. — **Ελληνόποιαις**, Poste-Restante, Λάρισσα.

Αριών, θά σοϋ όφείλω έν τετραδίου Μι- κρών Μυστικών, άν εύρης ποία είμαι. **Σαμιακή Αύρα**. (ΙΑ', 37)

Όλοι τήν ψήφον σας στα Ένωτικά τής Διαπλασιακής Αυτοκρατορίας.— **Σα- μιακή Αύρα**. (ΙΑ', 38)

Εις τόν άγαπητόν **Μακροκοιτόν** εύχό- μεθα έτη πολλά και **δλιγότερα** γέ- λια.— **Συριανάκι**, **Θεσσαλός** **Όγκρωτής** και **Σία**. (ΙΑ', 39)

Τά συγχαρητήρια μου, **Αύρα** τής **Νεότη- τος**! — **Τρελλή Νειότη**. (ΙΑ', 40)

Συγχαίρομεν **ΕΝΩΤΙΚΟΥΣ** μέλλοντας θριαμβεύτας. Συλλυπημέθα τήν περι- φρονήσασαν «τους άδυνάτους» **Χαράν** τών **Έλ- λήνων**, τήν πανίσχυρον (!) άρχηγόν των Πα- νελληνίων (!). — **Ερανής**, **Ζήτω** ή **Έλευ- θερία**, **Κυανόλευκον Λάβαρον**. (ΙΑ', 41)

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 7 ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδέ τήν λύσιν εις τήν σελίδα 73]

ΑΘΗΝΩΝ Πίπης Α. Κουρούλης, Γεώρ. Καζά- νης (6), Βασιλική Κανίλλη, Άριστ. Ι. Σινάνης, Ίωάννης Ρ. Ζάχος, Άγγελική Κ. Σωτήρχου (6). ΠΕΙΡΑΙΩΣ Ε. Π. Τραυγολόπουλος, Έδωγ, Σ Σουλιάς, Ι. Α. Βλαγόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΗΣ Ν. Γ. Βαλασόπουλος, ΑΝΔΡΟΥ Άλων, Μ. Άετοπούδης. ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ Α. Ε. Καμαλάς. ΒΟΛΟΥ Μαρία κ. Ζούλια (6). ΖΑΚΥΝΘΟΥ Σοφία Α. Ρόμα (6). ΚΑΛΑΜΩΝ Έλενη Η. Μοσχίδου (6), Φαίδη Η. Μοσχίδου (6), Η. Γ. Αραβώνας, Μιχ. Ν. Κομ- μούτσος, Νικ. Χ. Αταίνας, Αναστασία Κ. Σωσιώ- τω (6-7), Μαρίνα Κ. Φαλιέρα (6-7). ΚΑΡΥΣΤΟΥ Άγγελική Γ. Ταρασοπούλου, Γεώρ. Γ. Ταρασοπούλου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ Έλενη Ι. Οικονομίδου (6), Μάρ- κος Σ. Νεσίδης (6), Κίρκουρα Κόρη (6), Σπ. Α. Μεταξάς.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ Μιχ. Α. Τρίκκας. ΛΑΡΙΣΣΗΣ Χρ. Ν. Κορασιτίνος (6-7). ΛΗΜΕΣΟΥ Άσπασία Άνδ. Ψιλαρινού. ΠΑΤΡΩΝ Γ. Ι. Χαϊδόπουλος (6), Θεόδ. Γ. Πα- ναγιωκόπουλος, Σοτήρ. Γ. Παπαγιωκόπουλος, Άνδρ. Ι. Έννος.

ΣΥΡΟΥ Θεόδ. Χρ. Μουχταπόπουλος, Φώτης Χρ. Μουχταπόπουλος, Άντ. Εμ. Κούτσος, Θ. Α. Σουκά- νης, Μιχ. Η. Κωνομαντής, Μαρία-Χριστίνα Αυ- ρωπίου (6-7), Ίωάν. Α. Σαληράκης (6-7). ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ Σοφία Ν. Λαγοπάκη.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ Μιχ. Ι. Τζιάνης, Γ. Κ. Χατζη- γιάννης, Θεόδ. Α. Αναστασίου, Χαρ. Ι. Άποστο- λίδης, Άρθροκλής Κυμονατζής (6).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Έδνηνοθα Κ. Αεμπε- ριάδου (6).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Χρυστ. Μοδιός (6), Έλ- λης Βλαση, Μαργαρίτα Ροδοκαναή (6), Φωφόρ Ι. Πεθρογιάν (6).

ΓΕΝΟΥΣ Βασιλίσκος ό Βουλγαροκτόνος (6-6). ΕΧΕΤΕΡ (Άγγλίας) Albert Bonus (6).

ΣΙΦΤΑΣ Άνδροβλή Ν. Τζέκον 16).

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ Νικολ. Α. Φανουράκης. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Νισαρά τών Ιωαννίνων [6]. ΚΑΤΕΡΟΥ Μιχ. Κ. Σουδάς [6]. ΚΙΟΥ Αικατερίνη Ζιβανίδου [6]. ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔΑ Κ. Μακρή [6]. Γεωρ. Αιμμαν- νής [6], Αικατερίνη Καστίλη [6]. Άντ. Μανουρι- μάτης (6), Α. Ν. Ασηματιάδης [6], Ηλίας Βα- ρθολομαίος [6-6].

ΠΥΡΡΟΥ [Βουλγαρία] Παύλος Παπαδόπουλος. ΣΜΥΡΝΗΣ Βαν. Λαογής 6.

ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ Καλλιόπη Μανώλογλου 6. ΧΙΟΥ Άνδρέας Σαμαθής.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εδρότων βεδήν τήν λύσιν τά όνόματα τειθη- σαν εις τήν Κληρονομία και **επιβραβεύσαν** οι έξής: **ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΕΜΟΣ** έν Πάρισις, έγραψέ- δός δια μίαν έξερμησίαν, και **ΕΛΠΙΣ ΒΛΑΣΗ** έν Αλεξανδρεία, έγραφεύσα δια τρέεις μήνας. Τιμωζόμεν λεπ. 40 δια τόν ποσοχή Διαγωνισμών.

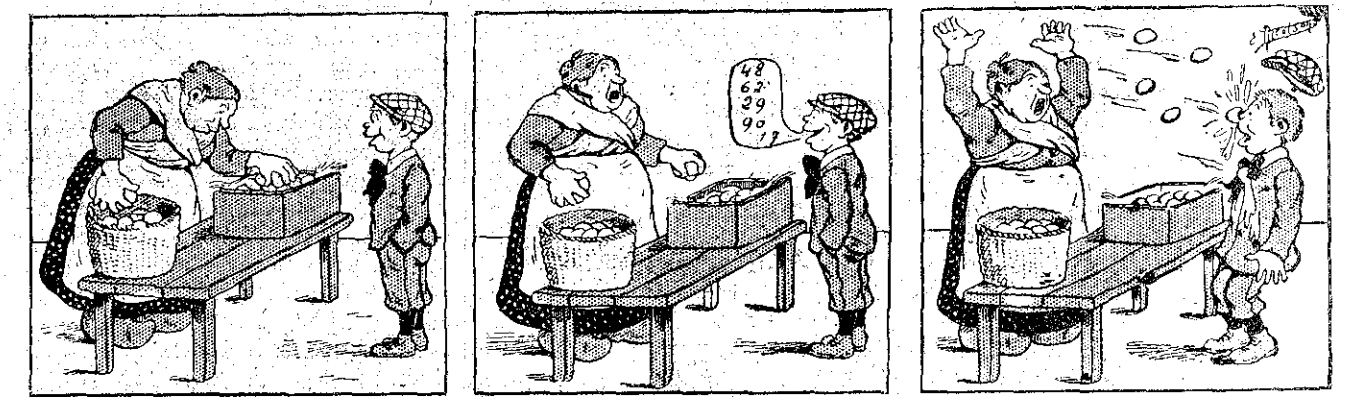
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό τού Υπουργείου τής Παιδείας ός τού κατ'έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις τήν χόραν ήμψν ύπηρεσίας και υπό τού Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ός άνάγνωσμα όριστόν και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Εσωτερικού:</p> <p>Ετησίαι... φρ. 8,— Εξάμηνος... > 4,50 Τρίμηνος... > 2,50</p> <p>Εξωτερικού:</p> <p>Ετησίαι... φρ. 10,— Εξάμηνος... > 5,50 Τρίμηνος... > 3,—</p> <p>Αί συνδρομαί άρχονται τήν 1ην Ιανουαρίου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Οδός Εύριπίδου άρ. 38, παρά τού Βαρβάκειον</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.</p> <p>Αία τών Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώμενα έκαστον λεπ. 25</p> <p>ΕΤΟΣ 33ον.— Αριθ. 10</p>
--	---	--

ΤΟ ΜΕΤΡΗΜΑ ΤΩΝ ΑΥΓΩΝ

Στήν Άγορά, ό μικρός Νώντας, τού μαγ- κόπαιδου, κυττάζει με πονηρό μάτι μιά χω- ριάτιστα αύγουλού, πού βασανίζεται να με- τρήση ταύτά της. Η κομπούρα δέν ξέρει γά μετρά καλά, και αιωνίως μπερδεύεται, και αιωνίως ξαναρχίζει: 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24...

Ό Νώντας τού βόλκει πολύ άστειο και γιά να μπερδέψη τήν αύγουλού άκόμη μιά φορά, έκει πού λέγει 48, 21, 24... , τήν διακό- πτει και τής φωνάζει δυνατά: «48, 62, 29, 90, 17...» Και βάζει τά γέλια, γιατί πραγ- ματικώς ή χωριάτιστα τά χάνει. Δέν γελά όμως πολλήν ώρα! Η χωριάτιστα μπερδεύε-

ται με και θυμώνει. Και με τού ίδιο ύφος τού Νώντα, άλλ' άκόμη δυνατώτερα, εξακολουθεί: «40, 59, 84, 110! Νά λοιπόν, παληόπαιδο! πάστα!» Και όσα αύτά έκρατούσε με τά δύο της χέ- ρια, τού τά πετά έτά μούτρα! Μά τούπρεπε! ...

ΣΠΟΤΑΙΟΝ ΣΥΜΒΑΝ

[ΔΙΗΓΗΜΑ ΥΠΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΕΧΩΦ]

Πρώτα. Δια τών δαντελωτών κρυ- στάλλων τού πάγου, τά όποια καλύπτουσι τās ύάλους τών παραθύρων, εισέρχεται εις τού δωμάτιον τών παιδιών τού λαμ- πρόν φώς τού ήλιου. Ό Γιαννάκης, παι- διόν έξ έτών, κουρευμένον, με ρίνα ό- μοίαν πρός κομβίον, και ή αδελφή του Νίνα, κοράσιον τεσσάρων έτών, με σύ- λην κέμπην, παχουλόν, κοντού αναστή- ματος αναλόγως τών έτών του, έξυπνώσι και δια τών κιγκλιδών τών κλινών των με θυμόν προσβλέπουσι αλληήλους.

— Ού, ού! δέν ντρέπεσθε—μουρμου- ρίζει ή τροφός των.— Οι καλοί άνθρω- ποι έπιον πλέον τσάι και σεις άκόμη δέν ειμπορείτε να ανοίξετε τά μάτια σας... Αί άκτινές τού ήλιου εύθύμως παι- ζουσι επί τού πάπητος, επί τών τοίχων, επί τού φορεμάτος τής τροφού και ώσαν να προσκαλοεί τά παιδιά να παίξωσι μα- ζι των, άλλ' αύτά δέν δίδουσι καμμίον

προσοχήν. Έξόπνησαν κηκοδιάθετα. Η Νίνα έξογκώνει τά χείλη της, κάμνει σκυθρωπόν τού πρόσωπόν της και άρχίζει να χασματάι έκτεινούσα τās χείρας.

— Τσάι, παραμάνα, τσάι!

Ό Γιαννάκης ρυτιδώνει τού μέτωπόν του και σκέπτεται, με ποίον να μαλώση δια να ξεθυμάνη;

Άνοιγοκλείει τούς οφθαλμούς του και ανοίγει τού στόμα του, άλλα κατά τούτον τόν χρόνον εκ τής τραπέζιας άκούεται ή φωνή τής μαμάς.

— Μη λησμονήσετε να δώσετε γάλα εις τήν γάταν, γιατί έχει τώρα γατάκια!

Ό Γιαννάκης και ή Νίνα εξαφνίζον- ται και μετ' άπορίας προσβλέπουσι άλ- λήλους, έπειτα άμφότεροι συγχρόνως κηδών έν τών κλινών των, και πλη- ρούντες τόν άέρα διαπεραστικών ρωνών, σπεύδουσιν ανυπόδητοι, με τά ύποκά- μια των μόνον, εις τού μαγειρείον.

— Έγέννησεν ή γάτα!—φωνάζουσιν— Έγέννησεν ή γάτα!

Εις τού μαγειρείον υπό μέγα σκαμνίον

κείται μικρόν κιβώτιον, δια τού όποιου ό Στέφανος μεταφέρει τούς άνθρακας όταν άνάπη τήν θερμάστραν. Εκ τού κιβώ- τίου παρατηρεί ή γάτα. Οι οφθαλμοί της έκφράζουσιν υπερτάτην έξάντλησιν και αισθηματικότητα... Θέλει να νλαουρίση, άνοίγει τού στόμα της, άλλ' εκ τού λαι- μου της έξέρχεται μόνον μιά βραγχάδα. Άκούεται ή φωνίτσα τών μικρών της.

Οι παίδες κάθηγται όλησάν προ τού κιβωτίου και μη κινούμενοι καθ' όλο- κληριαν, κρατούντες τήν αναπνοή των, παρατηροῦσι τήν γάταν... Είναι τόσον έκθαμβοι και έκπεπληγμένοι, ώστε δέν άκούουσι, πώς μουρμουρίζει ή κατασθά- σσα αύτους τροφός. Είς τά όμματα άμ- φοτέρων λάμπει ειλικρινεστάτη χαρά.

— Τι μικρούτσικα—λέγει ή Νίνα, άνοίγουσα τούς μεγάλους οφθαλμούς της και έκρηγνυσομένη εις εύθυμον γέλωτα.— Όμοία με ποντίκια.

— Ένα, δύο, τρία—άριθμεί ό Γιαν- νάκης.— Τρία γατάκια. Δηλαδή ένα δικό μου, ένα δικό σου και ένα... τίνος

νά το δώσωμε τὸ ἄλλο γατάκι, Νίνα ; — Μούρρρρμ... μούρρρρμ... — νιαουρίζει ἡ λεχὼ ἀπερροφημένη ὑπὸ προσοχῆς πρὸς τὰ τέκνα τῆς... Μούρρρρμ.

Ἄφου τὰ παιδία ἀρκετὰ παρετήρησαν τὰ γατάκια, λαμβάνουσι αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας των καὶ ἀρχίζουσι νὰ τὰ ζυμώνωσιν, ἐπειτα μὴ ἀρκούμενα εἰς τοῦτο, τυλίσσουσι αὐτὰ διὰ τῆς ἄκρας τοῦ ὑποκαμίσου των καὶ ἀρέχουν εἰς τὰ δωμάτια.

— Μαμά! Ἡ γάτα ἐγέννησε! — φωνάζουσι.

Ἡ μήτηρ κάθηται εἰς τὴν τραπέζαν μετὰ τινος ἀγνώστου κυρίου. Ἰδεύσα τὰ παιδία τῆς ἄπλυτα, γυμνά, μετὰ τὰς ἄκρας τῶν ὑποκαμίσων των γυρισμένας πρὸς τὰ ἄνω, ἐντρέπεται καὶ τὰ παρατηρεῖ αὐστηρῶς.

— Κατεβάσετε τὰ ὑποκάμισά σας! Δὲν ἐντρέπεσθε! — φωνάζει — φύγετε ἀπ' ἐδῶ, ἄλλως θὰ σᾶς τιμωρήσω.

Ἄλλα τὰ παιδία δὲν διακρίνουσι οὔτε τὴν ἀπειλὴν τῆς μητρὸς οὔτε τὴν παρουσίαν ξένου ἀνθρώπου. Θέτουσι τὰ γατάκια ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ ἐγείρουσι ἐκωφαντικὸν θόρυβον. Πλησίον αὐτῶν περιπατεῖ ἡ λεχὼ καὶ παρακλητικῶς νιαουρίζει.

Ὅταν, ὀλίγον μετὰ ταῦτα, σύρῃσι τὰ παιδία εἰς τὸ δωμάτιόν των, ἐνδύωσιν αὐτὰ, ἀναγκάζουσι νὰ προσεχθῶσι καὶ τοῖς δίδωσι τσάι, αὐτὰ εἶνε πλήρη φοβερᾶς επιθυμίας ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον νὰ ἀποχωρισθῶσι τῶν πεζῶν τούτων καθηκόντων καὶ πάλιν νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸ μαγειρεῖον.

Τὰς συνήθεις των ἀσχυλίας καὶ τὰ παιγνίδια οὐδὲ κἄν τὰ ἐνθυμοῦνται. Τὰ γατάκια διὰ τῆς παρουσίας των εἰς τὸν κόσμον ἐπισκοτεῖουσι τὸ πᾶν καὶ εἶνε διὰ τὰ παιδία τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ἐὰν εἰς τὸν Γιαννάκη καὶ τὴν Νίναν δι' ἑκαστον γατάκι προσέφερον ἓνα ποῦτι κομψέτα, ἢ χίλια δεκαράκια, θὰ ἀπέριπτον τοιαύτην ἀλλαγὴν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀμφιβολίας. Ἀκριβῶς μέχρι τοῦ γεύματος, παρ' ὅλας τὰς αὐστηρὰς παρατηρήσεις τῆς τροφῆς καὶ τῆς μαγειρίσσης, κάθηται εἰς τὸ μαγειρεῖον πλησίον τοῦ κίβωτου καὶ διαρκῶς ἐνασχολοῦνται εἰς τὰ γατάκια. Τὰ πρόσωπά των εἶνε σοβαρὰ καὶ ἐκφράζουσι φροντίδα, ἢ δὲ προσοχὴ των εἶνε συγκεντρωμένη εἰς τὰ γατάκια. Ἀνησυχούσιν ὄχι μόνον περὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν. Ἀπεφάσισαν τὸ ἓν γατάκι νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν πλησίον τῆς γραίας γάτας, διὰ νὰ παρηγορῇ τὴν μητέρα του, τὸ δεύτερον θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐπαυλίαν των καὶ τὸ τρίτον θὰ ζῇ εἰς τὸ ὑπόγειον ὅπου εἶνε πάρα πολλὰ ποντίκια.

— Ἄλλα διατὶ δὲν βλέπουν; — ἀπορεῖ ἡ Νίνα. — Τὰ μάτια των εἶνε τυφλά ὡς τῶν ζητιάνων.

(Ἐπειτὰ τὸ τέλος).

Μετάφρασις Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Τὸ ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΟ

Στὸ γαϊδούρι ἓνας φορτόνει Καὶ μετὰ τὴν τριχὴν τὰ ζῶννει, Γουρουνόπουλο καὶ ἐρίφι. Μὰ στὸ δρόμ' ὄλο καὶ γλόφει. Τὸ κορμί του τὸ γιδάκι Ἐαπλωμένο, σὺν ἀρνάκι. Τὸ μικρ' ὄμως γουρουνάκι Γρόβει, ἀκούζει, δὲν κρατιέται Καὶ θρηγεῖ, καὶ ὄλο χευπιέται... Τότε μὴ' ἀλεποῦ τοῦ κράζει : «— Πῶς τὸ γίδι δὲ φωνάζει, Παρὰ ἐσὺ, μαρό μου, τάχα Ἐσφωνάς καὶ κλαῖς μονάχα ; » — Τὴ γιδίτσα, καὶ ἂν πούλησουν, Ζωντανὴ θὰ τὴν κρατήσουν, Γιά τὰ ἐρίφια ποῦ θὰ κίανη Καὶ τὸ γάλα ποῦ θὰ πιάνη... Μ' ἄχ! ἐμέν' ἀλλοίμονό μου! Ζέρω ποῦδ εἶν' τὸ ριζικό μου : Καὶ ἂν γενῶν πολὺ μεγάλο.. Θὰ με σφάζουν... δίχως ἄλλο!

(Κατὰ τὸν Διόλοιο)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἡ Ἠθικὴ τοῦ Πόλεμου

Ἀγαπητοί μου,

ΙΑΝ ἀπὸ τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὅποιαις εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπῆρχε π ο λ ὺ χιόνι καὶ μεγάλη αὐθάδεια, ἐπερνούσαμεν ἓνα φίλον μου, δραματικῶν

συγγραφεῖα, τὴν ὁδὸν Ὀμήρου, ὅταν ἔξαφνα μᾶς ἤλθε μίαν χιονία. Ἐχωρίσθη εἰς δύο, καὶ τὸ μὲν ἤμισυ μετ' ἧρην εἰς τὸν ὄμον, τὸ δὲ ἄλλο ἤμισυ ἐκτύπησε τὸν φίλον μου εἰς τὸ μάτι. Ἐγὼ δὲν ἔπαθα τίποτε, ὁ φίλος ὅμως εἶδε χ' ἔπαθε ὡς ν' ἀνοιχθῆν τὸ μάτι του. Ἐγείνε φυσικὰ ἐξω φρενῶν, καὶ ἐπειδὴ ἤμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ χιονία ἐξορίσθη ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον ἐνός σπιτιοῦ, ὁ φίλος μου ἐκτύπησε τὴν θύραν, εἰσῆλθε, παρεπονέθη, διαμαρτυροῦν, ἐβρίσεν, ἐχάλασε τὸν κόσμον. Ὁ δράστης, ὁ ὁποῖος, καθὼς ἐξηκριβώθη, ἦτο ὁ μικρὸς υἱὸς τῆς οἰκογενείας, ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῆ, ἀλλ' ὡς ὁ φίλος μου θὰ τοῦ ἐξερίζωνεν, ὡς ἀπειλοῦσε, ταῦτά. Ἐγνοεῖται, ὅτι οἱ ἄλλοι εἰς τὸ σπίτι δὲν θὰ τὸν ἄρναν ἔτσι εὐκόλα, καὶ θὰ ἐγένετο καυχᾶς ποῦ κανεὶς δὲν εἰσέβηρε ποῦ θὰ κατέληγε. Μία χιονία, βλέπετα; ὀλίγον εἰσέβηρε τὸ φέρει ξυλιές, μπαστονιές καὶ ἰσως πᾶστω λυιές. Γιατὶ ὄχι; Μήπως τὴν προηγούμενην ἡμέραν δὲν ἐμαχαίρωσε κάποιος

ἓνα ἄλλον, ποῦ τοῦ ἐροῖξεν εἰς τὸν δρόμον μίαν χιονίαν; Καὶ ὁ περιφημὸς χιονοπόλεμος τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου μήπως δὲν ἐτελείωσε μετ' ἑξῆς, μετ' πυροβολισμοῦ εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετ' συλλήψεως;

Πολλοὶ εἶπαν : ὦχ ἀδελφε! γιατί νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία; καὶ γιατί νὰ θυμόνουν τόσο οἱ χιονοδολοῦμενοι; Καὶ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ὁδὸν Κηφισίας, ἔφαγε χιονιές καὶ ἔβγαλε τὸ καπέλλο του. Δὲν τὸ ξεύρουσιν ὅτι εἶνε... ἔθιμον; Ὅταν χιονίξῃ, θὰ φᾶς καὶ μίαν χιονία διὰ νὰ πῆς καὶ τοῦ χρόνου!

Καθόλου δὲν εἶνε ἔτσι, ἀγαπητοί μου! Ὁ πόλεμος ἔχει τὴν ἠθικὴν του καὶ ὁ χιονοπόλεμος ἐπίσης. Ἡκούσατε ποτὲ νὰ γίνῃ πόλεμος χωρὶς νὰ κηρυχθῆ πρὶν καὶ χωρὶς νὰ τὸν δεχθῆ ὁ ἀντίπαλος; Μοῦ ἐκήρυξεν τὸν πόλεμον ἂν τὸν δεχθῶ, με κτυπᾶς, διότι θὰ σὲ κτυπήσω κ' ἐγώ. Ἄν δὲν τὸν δεχθῶ ὅμως, ἂν σοῦ ζητήσω συγγνώμην ἢ ἂν σοῦ δώσω ὅ,τι θέλῃς;.. Ὅφείλεις πρῶτα νὰ μ' ἐρωτήσης καὶ νὰ με εἰδοποιήσης. Ἄν με κτυπήσης ὅμως ἀνερώτητος, δὲν εἶσαι πλέον τίμιος ἐχθρός, ἀλλὰ δολοφόνος.

Κατὰ τέτοιον συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν χιονοπόλεμον. Περνῶ ἀνύποπτος ἀπὸ τὸν δρόμον, πηγαίνω εἰς τὴν δουλειά μου, καὶ σὺ μοῦ ρίχνεις μίαν χιονίαν. Μ' ἐρώτησης ἂν δέχομαι νὰ πολεμήσω μαζί σου; Ἐγώ, κύριε, δὲν κάμνω χιονοπόλεμον! Τὴν χιονίαν ποῦ μοῦ ἔδωσες, θὰ σοῦ τὴν ἀνταποδώσω, θυμωμένος δικαίως, μετ' ἓνα μπαστονιόν, ἢ θὰ σὲ παραδώσω εἰς τὸν χοροφύλακα.

Λέγουσιν αὐτὸ γίνεται παντοῦ. Διόλου δὲν γίνεται παντοῦ, καὶ ὅπου τυχὸν γίνῃ, ἡ ἀστυνομία πάντοτε ἐπεμβαίνει. Συμφωνοῦν παρῆς καὶ παίζουσι χιονοπόλεμον μετὰξὺ των. Αὐτὸ εἶνε ἄλλο. Καὶ δὲν εἶνε βέβαια τὸ ἴδιον, ὅταν περῶ ὁ φίλος μου ἀπὸ ἓνα σπίτι, καὶ τοῦ ρίχνουν κρούσιν μίαν μπάλαν, ἢ ὅποια τοῦ βγάλλει σχεδὸν τὸ μάτι...

Ἐπειδὴ ἡ μεγάλη αὐτὴ διαφορὰ δὲν ἐγνωσθῆ ἀκόμη, δι' αὐτὸ γίνονται τόσα δυσάρεστα ἐπεισόδια ὅταν χιονίξῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ μοῦ φαίνεται, εἶνε καιρὸς πλέον νὰ ἐνοσηθῆ, ὅτι καὶ ὁ χιονοπόλεμος ἔχει τὴν ἠθικὴν του. Δὲν εἰμπορεῖτε πρῶτον νὰ ρίξετε χιονίαν παρὰ φανερά; τὸ νὰ ρίπτεται κρυφά, καὶ μάλιστα ἐναντὶ ἄνθρώπων μεγαλητέρων σας, σοβαρῶν, ποῦ δὲν ἔχουν καμμίαν βρεξίν διὰ παιγνίδια, αὐτὸ πλέον εἶνε μίαν κακὴν πράξις, ἀγένεια καὶ αὐθάδεια, τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν εἰμπορεῖ νὰ δικαιολογήσῃ. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἔχουν δικαίον νὰ θυμῶσιν, καὶ ἡ Ἀστυνομία ἔχει δικαίον νὰ ἐπεμβαίνῃ, ὅπως ἐπενέθη προχθές, ὅταν οἱ φοιτηταὶ ἤθελαν νὰ κολλοῦσιν τὸν Ἀρσάκιον μετ' ἡμιονιῶν! Εἶνε δὲ πολὺ ἀπατηλὸν ὅσοι νομίζουσιν, ὅτι αὐτὰ ἐπιτρέπονται εἰς τὸν «πολιτισμένον κό-

σμον». Ὅχι. Σᾶς εἶπα ὑπὸ ποίους ἄρους γίνονται ἐκεῖ οἱ χιονοπόλεμοι. Ὅπως γίνονται ὅλοι οἱ πόλεμοι, καὶ ὅλα τὰ παιγνίδια, καὶ ὅλα τὰ σπῶρτα, καὶ ὅλα τὰ αγωνίσματα. Φαντασθῆτε ἔξαφνα νὰ με βρῆτε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν δρόμον, νὰ με πιάσετε ἀπὸ τὰ χέρια καὶ νὰ θέλετε καὶ καλὰ νὰ παλέσω μετ', μετ' ἡ πρόφασιν ὅτι εἶνε Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες! Τὸ ἴδιον δὲν εἶνε ὅταν μοῦ ρίχνετε μίαν χιονίαν, μετ' ἡ πρόφασιν ὅτι... ἐχίονισε;

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΗΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι' (Συνέχεια)

Περὶληψίς τῶν προηγουμένων : — Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὡς καὶ τοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην, ὁ μικρὸς Λουδοβίκος Κορμᾶς δέλχεν ἀνδρεία καὶ τόλμην. Ἄλλ' ἀντὶ ἄλλης ἀμοιβῆς διὰ τὴν καλὴν διαγωγήν του, ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὸν στρατηγὸν τὴν ἀδειαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Παρίσι μετὰ τοῦ ὑπασιπτοῦ Ζυνῶ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν μητέρα του τὰς μικρὰς τοῦ οἰκονομίας καὶ εἰς τὴν φίλην του Λευκοθέαν τὰ σκαρπίνια τῆς περιφημοῦ χορευτρίας Ζαρίνης, μετὰ ὅποια θὰ ἔκαμνε τὴν πρώτην τῆς ἐμφάνισιν ὡς χορευτρία εἰς τὴν Ὀπεραν. Ἐν τῷ μεταξύ, αἱ ἐργασίαι τοῦ χοροδιδασκάλου Δεπρεῶ, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τὴν Λευκοθέαν κ' ἐπροσείτανε τὸν Λουδοβίκον, ἀγαθῶν λαμπρῶν.

Ὁ χοροδιδάσκαλος ἄφισε τώρα τὸ μικρὸν οἰκημα τῆς ὁδοῦ Βανταδούρ, ἀνεπαρκῆς διὰ τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν του, καὶ ἐγκατεστάθη εἰς ἓν ὠραῖον μέγαρον τῆς ὁδοῦ Μὲν-Μπλάν, πλησίον τῶν βουλευτῶν, εἰς τὸ βάθος ὠραίου κήπου, τὸν ὁποῖον ἐστόλισε μετ' ἐσπῆλαια καὶ ἀναβρυτήρια. Εἰς τὸ μέγαρον αὐτὸ ὁ κ. Δεπρεῶ ἐδίδε χοροὺς, συγχαρομένους ἀπὸ τὸν ποικιλιώτερον καὶ ἀνομοιωτέρον κόσμον. Ἄλλως τε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ χρῆμα δὲν ἦτο ἄφθονον καὶ εὐχαρίστως οἱ ἄνθρωποι ἐπήγαιναν εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς, κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν ποῦ ἐδίδεν ὁ κ. Δεπρεῶ.

Θὰ παρερθεθῶμεν εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν. Εἶνε ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους. Εἰς τὰς καταστάσεις καὶ καταστολιστοὺς αἰθούσας τοῦ μεγάρου διακρίνονται αἱ πλέον ἐφημισμένα καλλοναὶ τῆς ἐποχῆς. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ Ἰωσηφίνα Βοναπάρτου, ἡ ὁποία, παρὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ συζύγου τῆς, δὲν ἄφινεν εὐκαιρίαν διασκεδάσεως καὶ ἐπιδειξέσεως.

Εἰς τὸ βάθος τῆς μεγάλης αἰθούσης εἶχε κατασκευασθῆ μίαν μικρὰ σκηνή, ἐπὶ τῆς ὁποίας παρήλανον ἀλληλοδιαζόγως αἱ καλλίτεραι μαθητρίαι τοῦ χοροδιδασκάλου. Δώδεκα νεάνιδες ἐχόρευσαν ἤδη μ' ἐπιτυχίαν ἓνα μ. παλέτο τοῦ Γκαρβέλ, ὁ δὲ κ. Τρενί, μαθητῆς καὶ αὐτὸς τοῦ Δεπρεῶ, ἐχειροκροτήθη πολὺ εἰς ἓν παλαιὸν μενοειτόν. Τὸ δεύτερον

μέρος τοῦ προγράμματος περιελάμβανε κ α ν τ σ ο ν ε τ τ ε ς τοῦ κομικοῦ Μπρυνέ, ὁ ὁ μ ἂ ν τ ζ ε ς τοῦ Γκαρβὶ καὶ μίαν παιδικὴν παθῶνα ν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐνεφανίζετο καὶ ἡ Λευκοθέα.

Εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου ἡ μητέρα τῆς τὴν ἐστόλιζεν, ἡ μικρὰ χορευτρία περιεφέρετο μετ' ὑπερβολῆς ἀνησυχίας, περιμένουσα τὴν στιγμὴν τῆς εἰσόδου τῆς εἰς τὴν σκηνήν. Ἐφοβεῖτο πολὺ, διότι ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ θὰ ἐχόρευε δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον τόσο καλοῦ κόσμου.

Ὁ Δεπρεῶ τῆς εἶχε κάμῃ μίαν ὠραίαν φορεσίαν ἀπὸ μουσελίνας τὰ μακρὰ ὀλόσγουρα μαλλιά τῆς ἦσαν δεμένα μετ' αἰνίαν χρυσοῦν. Ἐφοροῦσε χαριτωμένα σκαρπίνια ἀπὸ ῥόδινον σατέν, καὶ πραγματικῶς ἦτο πολὺ εὐμορφῆ.

Ἐνῶ ἐπήγαινόσχετο εἰς τὸ δωμάτιον, ἐπαναλαμβάνουσα τὰς διαφορὰς φιλύρας τοῦ χοροῦ τῆς, εἰσώρμησεν ἔξαφνα ὁ Δεπρεῶ μετ' ἑαυτὸν ἡλλοιωμένον.

— Ἄχ, Θε μου! ἀνέκραξε συνάπτων τὰς χεῖρας, χαθῆκαμε!

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησαν μαζί ἡ χορευτρία καὶ ἡ μητέρα τῆς.

— Δυστύχημα φοβερόν! συμφορά!

— Μὰ τί ἐπιτέλους;

— Ἡ παθῶνα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ χορευθῆ. Ὁ μικρὸς Καζιμίρ μετ' εἰδοποίησε αὐτὴ τὴν στιγμὴν, ὅτι εἶνε ἀρρωστος...

Τί δυστυχία! Κ' ἐπήγαινε τόσῳ καλὰ ἢ βραδυά μας!..

— Ἐλάτε δά, εἶπεν ἡ Λευκοθέα, ἂν καὶ κατὰ βάθος λυπημένη δὲν εἶνε τίποτε σπουδαῖον, ἄλλη φορὰ χορεύουμε τὴν παθῶνα μας!

Καὶ ἐνῶ ἠτοιμάζετο νὰ βγάλλῃ τὴν στολήν τῆς, τρία κτυπήματα ζωρὰ ἢ κούσθησαν εἰς τὴν θύραν,

— Ποῖος εἶνε; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος.

Ἡκούσθη μία φωνή, ἡ ὁποία ἔκαμε τὸν Δεπρεῶ καὶ τὴν Λευκοθέαν νὰ σκιρτήσουν.

— Δάσκαλε! δάσκαλε! ἐφώναζεν ἡ φαιδρὰ φωνή ἐγὼ εἶμαι! ὁ Λουδοβίκος! σήμερα ἐφθασα ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ φέρνω εἰς τὴν Λευκοθέαν τὰ σκαρπίνια τῆς Ζαρίνης!

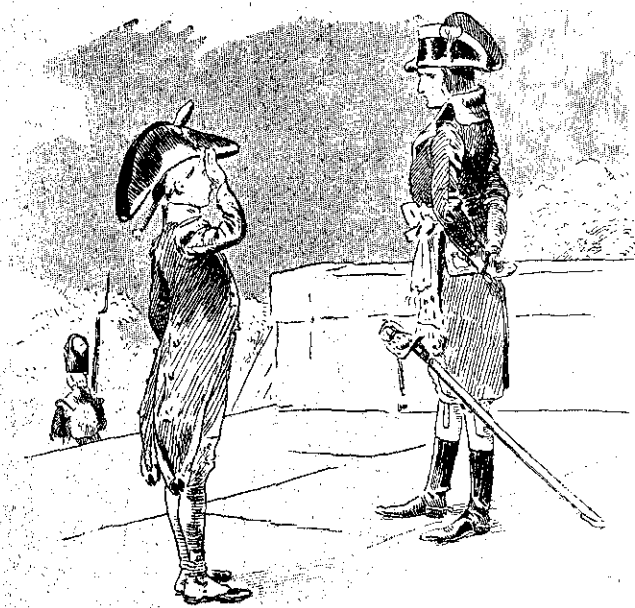
Ὁ Δεπρεῶ ὠρμησεν εἰς τὴν θύραν, τὴν ἀνοίξε καὶ ὁ μικρὸς Κορμᾶς εἰσέβαλε ὀριαμβευτικῶς. Εἶχε ψηλώσῃ, ἦτο ἡλι-

οκαμένος, ἐφοροῦσε τὴν στολήν τῶν παιδῶν τοῦ στρατοῦ κ' ἐκρατοῦσε ἓνα δέμα, τυλιγμένον ἐπιμελῶς.

— Λευκοθέα! ἀνέκραξεν ἀμέσως ἐνασχαλιζόμενος τὴν φίλην του νὰ τὰ σκαρπίνια τῆς Ζαρίνης τῶρα μπορεῖς νὰ βγῆς ὅποτε θέλεις.

Ἄλλ' ἐνῶ ἤρχεις νὰ λύνη τὸ πολυτιμὸν δέμα του, εὐτυχῶς προκαταβολικῶς διὰ τὴν ἐντύπωσιν ποῦ θὰ ἔκαμνε τὸ περιεχόμενον του, μίαν ἰδέαν ἐφεροῦσεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Δεπρεῶ. Ἀνέβη ἑπάνω εἰς τὴν καρέκλαν του, ὕψωσε δύο τρεῖς φορὰς τὸ πόδι ὡς τὸ πολυφότον, καὶ διακρίπτων τὴν ἐργασίαν τοῦ μικροῦ στρατιώτου, τὸν ἠρώτησεν ἀποτόμως :

— Λουδοβίκε! ἔξερεις ἀκόμη νὰ χορεύῃς τὴν παθῶνα ποῦ σοῦ ἔμαθα πρὶν φύγῃς;

«Ἐτσι φαίνεται, στρατηγέ...» (Σελ. 72, στ. γ')

— Βεβαίωτατα! ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς, ὁ ὁποῖος ἔμεινε μετὰ τὸ μισσανογιμένον δέμα εἰς τὸ χέρι, ἐκπληκτος διὰ τὴν παρῆσιν αὐτὴν ὑποδοχῆν τὴν ἐχόρευσα μάλιστα καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐμπρὸς εἰς τὸν Μασσέναν.

Ὁ Δεπρεῶ ἐχαίρει τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν διὰ τεραστίου πηδήματος καὶ ἀνέκραξεν περιχαρῆς :

— Σωθῆκαμε! σωθῆκαμε!.. Μικρὲ, τὰ λέμε ἀργότερα. Τώρα δὲν ἔχομε νὰ χάσωμε στιγμὴν. Ἐλα μαζί μου νὰ σὲ ντύσω. Θάνηκαταστήσης τὸν Καζιμίρ καὶ ἐτσι ἡ παθῶνα μας θὰ χορευθῆ ἀπόψε!

Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ Λουδοβίκος, φορῶν στενὸν πανταλόνι ἀπὸ ἄσπρο σατέν, γιλέκον μετ' ἀνθάκια, φράκον κυκλῶν καὶ περροῦκαν πουδραρισμένην, εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκηνὴν κρατῶν ἀπὸ τὸ χέρι τὴν Λευκοθέαν, ἐνῶ ἡ ὀρχήστρα ἐπαίζεν ἓνα χορὸν τοῦ Λούλλη.

Ὅταν εὐρέθη ἐνώπιον τόσο πλήθους,

πού τον εκύτταζαν, ο μικρός κάπως έταράχθη. Δέν είνε τόσο εύκολον να καταβαίνη κανείς από μίαν ταξειδιωτικήν άμαξαν και ναναβαίνη άμέσως εις μίαν σκηνήν. Άλλ' αίσθανθεις το γράκι της Λευκοθέας, το όποϊον έσφιγγε νευρικός το ιδίον του, συνήλθε, και με το άρσρος εκείνο, με την τόλμην πού είχε και έταν έπήγε να σηκώση υπό χάλαζαν σφαιρών το τηλεσκόπιον του Βοναπάρτου, έξετέλεσεν ώραιότατα την πρώτην φιγούραν της παθάνας.

Τά χειροκροτήματα του πλήθους τον ένεθάρρουναν άκόμη περισσότερο. Τώρα έστέκετο με όλην του την άνεσιν επί των σανίδων. Η μουσική των βιολίων και των άρπών τον υπεβάσταζε ώδήγει τον ρυθμόν των βηματών του και με την μεγαλύτεραν χάριν του κόσμου έξετέλεσε τας ώραιαιτέρας τού υποκλίσεις.

Όπισω από μίαν στήλην, ο Δεπρωέ παρηκολούθει άγωνιωδώς κάθε κίνημα, κτυπών τας παλάμας, όπως εις το μάθημα, δια να κρατή τον χρόνον. Από καιρού εις καιρόν, φοβούμενος μήπως ο μαθητής του είχε λησμονήσει τα μυστήρια της τέχνης, τώ έψιθύριζε :

— Γύρισε !.. Το δεξι χέρι ψηλά !.. Το άριστερό !.. πέρασε από κάτω !.. Υποκλίσου !..

Κ' έχειροκροτούσε λυσσωδώς εις το τέλος κάθε φιγούρας.

Όταν έτελείωσεν ο χορός, έν τώ μέσω των ζωηροτέρων χειροκροτημάτων και έπευφημιών, όλος ο κόσμος έθαύμαζε προπάντων την Λευκοθέαν.

— Αυτή ή μικρούλα, έλεγαν, θα διαπρέψη μιά μέρα.

— Είνε ή χορεύτρια του μέλλοντος.

— Τι χάρις !

— Τι κομψότης !

Ο Δεπρωέ άκτινοβολούσε δεχόμενος τας συγχαρητήρια των ώραιων κυριών, αι όποϊαι κατέκλυσαν την σκηνήν δια να συγχαρούν τους μαθητάς και να τους ίδουν από κοντά.

Ο Λουδοβίκος άνεγγνώρισεν άμέσως την πρώην κυρίαν του Ίωσηφιναν· άλλως

τε ο χοροδιδάσκαλος τον ώδήγησεν ενώπιόν της και είπεν :

— Έπιτρέψατέ μου, ώραία κυρία, να σας παρουσιάσω ένα μικρόν χορευτήν, τον όποϊον γνωρίζετε καλά.

— Καλέ, είνε ο Λουδοβίκος ! άνέκραξεν ή Παναγία των Νικών (Notre-Dame des Victoires, ούτως άπεκαλείτο ή Ίωσηφίνα μετά τους τελευταίους θριάμβους του συζύγου της,) έκπληκτος πού επανέβλεπε τον μικρόν λακόν της με τοιαύτην στολήν· δέν είνε λοιπόν ετήν Ίταλία ;

— Κυρία, άπεκρίθη ο μικρός Κορμάς, έπέστρεψα σήμερα με τον ύπασπιστήν Ζυνώ.

« Η εισόδός της έκαμεν αίσθησιν ». (Σελ. 80, στ. γ'.)

— Α ! έκαμεν ή Ίωσηφίνα, την όποϊαν ή έπιστροφή αυτή του λακέ της δέν έφάνετο να ένθουσιάζη διόλου· ο Βοναπάρτης σου έδωσε κανένα γράμμα για μένα ;

— Όχι, κυρία... Είνε όμως καλά, πολύ καλά.

— Χαίρω πολύ ! άπήντησεν ή κυρία Βοναπάρτου, και άναλακιδάνουσα τόν βραχιόνα του νεαρού αξιωματικού των ούσάρων, ο όποϊος την συνώδευεν, άπεμακρύνθη χωρίς να προσέξη πλέον εις τον μικρόν.

Ενώ το ζεύγος έξηφανίζετο εις το πλήθος της μεγάλης αίθουσας, μιά χονδρή κυρία, με άφάνταστον φουστάνι κατακίτρινον και με κάτι γελοία πτερά εις τον κότσον, άλλα με άνοιχτήν, άγαθωτάτην φυσιογνωμίαν, έπροχώρει ανοίγουσα διόδον δια των άγκώνων.

Ηκολούθειτο από ένα στρατηγόν έν μεγάλην στολήν, ο όποϊος ήγωνίζετο εις μάτην να μετριάση την υπερβολικήν όρμήν της.

— Μ' αγαπητή μου Κατερίνα, της έλεγεν ο στρατηγός, μήν κάνης έτσι ! σιγώτερα ! έσύ πηγαίνεις σάν ετών πόλεμο !

— Εφορτώνου με, Λεφέμπρ ! είπεν ή γυναίκα, την όποϊαν ο σύζυγός της άπεκάλεσε Κατερίναν, άλλ' ή όποϊα ήτο γνωστοτέρα με το παρτσούκλι

της Κυρία Σάν-Ζέν· θέλω να ιδώ από κοντά αυτά τά μικρούλια, πού έχορευσαν σάν άγγελάκια.

Και εξακολουθήσασα να διαγωνίζη τον κόσμον, δεξιά και άριστερά, ή στρατηγίνα Λεφέμπρ έφθασε τέλος εις την αίθουσαν, όπου εύρίσκοντο οι χορευταί.

Η εισόδός της έκαμεν αίσθησιν, διότι ή ώραία Κατερίνα, πρώην πλύστρα, ή όποϊα έγένε καντινιέρα και κατοποι στρατηγίνα, ήτο πασίγνωστος δια την έλευθεροστομίαν της και τους πάρα πολύ άφελείς της τρόπους.

— Πουλάκια μου ! να σας χαρώ εγώ ! άνέκραξε, μη δίδουσα την παραμικράν προσοχήν εις τον κόσμον, ο όποϊος την εκύτταζε με κάπως είρω νιχ ή περιέργειαν.

Και σηκώνουσα την Λευκοθέαν εις τας άγκάλας της, την κατερίλησεν, έπειτα δε, στραφείσα προς τον άνδρα της, προσέθεσε :

— Κ' έμεις, μολαταύτα, έτσι ώραία δέν χορεύαμε άλλη φορά, τον καιρό πού έσύ ήσουν λοχίας κ' εγώ πλύστρα ; αλήθεια Λεφέμπρ ;

Γενικόν μειδιάμα υπεδέχθη την άπρόοπτον αυτήν άποστροφήν, άλλ' ή κυρία Σάν-Ζέν, χωρίς να τώ παρατηρήση, εξαηκολούθησεν απευθυνομένη τώρα προς τον κ. Δεπρωέ :

— Όσο για σένα, γέρω μου σαλιμπάγκι, βλέπω πως είσαι μάνα, και άσού βγάλης τόσο καλούς μαθητάδες, πρέπει να έλθης να μου δώσης μερικά μαθήματα, για να μάθω κ' εγώ λιγάκι τους καλούς τρόπους.

— Σύμφωνοι, πολιτίς στρατηγίνα, άπήντησεν ο κ. Δεπρωέ, πάντοτε τυπικός και άμεμπτος εις την συμπεριφοράν του.

Και ή κυρία Σάν-Ζέν άπήλθεν ήσύχως εις τον βραχιόνα του συζύγου της, χωρίς να καταδεχθή να ρίψη ούτε βλέμμα προς τους είρωνας θεατάς αυτής της σκηνής.

Όλίγον κατ' όλίγον αι αίθουσαι ένενώθησαν, οι προσκεκλημένοι του κ. Δεπρωέ έφυγαν, και ο Λουδοβίκος εύρέθη έπιτέλους μόνος με τον διδάσκαλόν του, με την Λευκοθέαν και με την μητέρα της, ή όποϊα είχε συγκατατεθή να μη έπιστρέφουν άμέσως εις το σπίτι, μολοντί ή ώρα ήτο προχωρημένη.

Ο κ. Δεπρωέ άκτινοβολούσε.

— Λοιπόν, Λουδοβίκε, άνέκραξεν, μπορείς να καυχάσαι ότι έφθασες μέσ' την ώρα ! Α, παιδιά μου ! τι ώραία πού έχορεύατε αυτή την παθάναν ! τι έπιτυχία ! τι θρίαμβος μοναδικός !.. Και τώρα, μικρό μου στρατιώτη, σε άκούμε' διηγήσου μας

πως και γιατί έγύρισες, έτσι άξαφνα.

Οι φίλοι μας, πίνοντες σιρόπια και πόντες, συνωμίλησαν εκεί ώραν πολλήν.

Ο Λουδοβίκος διηγήθη πως έλαβεν από τον Βοναπάρτην την άδειαν να επανέλθη εις το Παρίσι πρό του τέλους της έποστρατείας, δια να φέρη εις την Λευκοθέαν τώ περιήμα σκαρπίνια. Τότε έκρινε κατάλληλον την στιγμήν να παραδώση το πολύτιμον δέμα του, το όποϊον είχε λησμονηθή χάριν της παθάνας. Το ήμερ λοιπόν, τώ άνοιξε, και παρουσίασε θριαμβευτικώς τώ φρικτά εκείνα σκονισμένα και τριμμένα σκαρπίνια του θεάτρου του Μιλάνου.

Είς την θεάν των, ή Λευκοθέα έκαμε μορφασμόν περιφρονητικών ή δέ μητέρα της δέν ήμπόρεσε να κρατηθή και ήρώτησε :

— Τι είνε αυτά τώ παληοπάπουτσα ; Όσον δια τον Δεπρωέ, αυτός έγελούσε με την καρδιάν του, βλέπων την άπογοήτευσιν του Λουδοβίκου πρό της ύποδοχής, την όποϊαν είχε τώ δωρόν του, — ένα δώρον πού δια να ήμπόρεση να τώ κάμη, είχαν αναγκασθή να ύπάγη τόσο μακράν...

Ανήσυχος ο μικρός έψιθύρισε : — Δέν είνε αυτά, δάσκαλε ;... έκμα λάθος ;

Ο διδάσκαλος τότε άπεφάσισε να φανερώση τώ στρατήγημά του.

Έσυρς πλησίον του τον Λουδοβίκον και τώ είπε :

— Εγώ δέν δίνω μιά πεντάρα για τώ σκαρπίνια της Ζαρίνη. Η Λευκοθέα άπέδειξε πως μπορεί να έπιτύχη και χωρίς αυτά.

— Τότε λοιπόν, άνέκραξεν έκπληκτος ο Λουδοβίκος, γιατί με στείλατε ετό Μιλάνο να σας τώ φέρω ;

— Γιατί ; επανέλαβεν ο Δεπρωέ μειδιών' χμ ! χμ !... γιατί....

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Δικέφαλον πρόβατον

Είς τώ κτήμα του κ. Τζών Αμιλτων, εις τώ Νόττιγκαμ της Άγγλιας, έγεννήθη τώ δικέφαλον πρόβατον, τώ όποϊου βλέπετε εδω την εικόνα εν φωτογραφίας. Το περιεργον είνε ότι ή πολυτέλεια αυτή δέν τώ βλέπτει διόλου τώ τέρας χαιρει άκραν υγείαν και φαίνεται ότι θα ζήση.

Ίαπωνική δενδροκομία

Ίδου έν δένδρον πολύ περιεργον, τώ όποϊον Ίάπωνες κηπουροί κατώρθωσαν να τώ κάμουν να ναπτυχθή εις σχήμα πλοιαρίου. Το δένδρον αυτό εύρίσκεται εις έν νεκροταφείον του Τόκιε, έχρειάσθησαν δε διακόσια όλόκληρα έτη δια να είμπόρεση να λάβη τώ πρωτότυπον αυτό σχήμα !

Ταχυδρομείον μιά φορά !

Η είχών μας παριστά έν φωτογραφίας ένα ταχυδρομικόν διανομέα της Νοτίου Άφρικης, ο όποϊος κάμνει την διανομήν του καβάλλα εις ένα βώδι, εις την ευδαίμονα

έπαρχίαν του Κουράμάν. Φαντασθήτε την ταχύτητα αυτού του ταχυδρομού ! Και έπειτα παραπονοούνται οι συνδρομηταί μας όταν ο διανομέας της συνοικίας των άργη κάποτε να τους φέρη τώ φύλλον μίαν ήμέραν !..

Περίεργον Νεκροταφείον

Οι Ίνδοι της λίμνης Οβεκάιντο (Βρετανική Κολομβία), θάπτουν κατά παράδοξον τρώπον τους νεκρούς των. Η φωτογραφία μας παριστά τον τάσον ενός μικρού παιδιού, τώ λείψανον του όποϊου εγκλείεται εις την θήκην την βασταζομένην υπό του ξυλίνου αυτού αγάλματος, τώ όποϊον έχει ύψος 3 μέτρα και 60 εκατοστά.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α') Μαγική Εικόνη

Είμπορετε να μάς είπητε πόσον καιρόν εργάζεται αυτός ο άνθρωπος ως ύπηρέτης Έδωδιμοπωλείου ;

β') Πρόβλημα

Είς έν κούρειον της Θεσσαλονίκης έξυρίζοντο Χριστιανοί, Τούρκοι και Έβραίοι έν δλω 40. Κάθε Χριστιανός έπλήρωνε μίαν δραχμήν, κάθε Τούρκος δύο δραχμάς και άνα τρείς Έβραίοι μίαν δραχμήν, ο δε κούρεός έμάζευσεν άπ' όλους 40 δραχμάς. Πόσοι ήσαν οι Χριστιανοί, πόσοι οι Τούρκοι και πόσοι οι Έβραίοι ;

Αήλωσις : Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας Άθήνας, τας Έπαρχίας και τώ Έξωτερικόν, είμπορε να στείλη τας λύσεις εις τώ γραφεϊόν μας (38, όδός Ευριπίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε τώ ποσώ τώ όποϊον άποτελεσθή από τώ δεκάλεπτα, θα έγγραφώμεν και πάλιν δια κλήρον μερικώς λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τον πρώτον κληρωθησόμενον δι' έν έτος, τους δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Έάν κληρωθή ο συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθή).

Λύσις της Μαγικής Εικόνης του 8ου φυλλαδιού

Οι κορμοί των δένδρων εις τώ μέσον σχηματίζουν καθαρά τον αριθμόν 17. Το όποϊον σημαίνει ότι δεκαεπτά ποτήρια κατέβασαν ο μεθυσμένος.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οι έχοντες έλλιπή τον τόμον του 1910 ένεκεν άπωλείας ή καταστροφής φύλλων, και έπιθυμούντες να τον συμπληρώσουν, παρακαλούνται να ζητήσουν τώ ταχύτερον τώ φυλλάδια τώ όποϊα τοίς λείπουν, άποστέλλοντας μαζί και τώ αντίτιμον (πρός 20 λεπτά τώ φύλλον). Διότι μετά τον καταρτισμόν των τόμων του 1910, όλίγα χωριστά φυλλάδια επερίσσευσαν, και πιθανόν άργότερα να μήν έχομεν.

Ίδε τον Ό-θηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή του, Κερ Β

ΧΙΟΝΙΑ

Κάτασπρα σήμερα όλα: τὰ βουνά, οί κόμποι, αί κοιλάδες... αί νιβάδες άκόμα πέφτον, χοροπηδούν και πετούν... και σάν τές νιβάδες που πετούν, έτσι κι' ο νούς μου πετᾷ και φεύγει στο χωριό μου.

Φοιτητική Συντροφιά

ΤΑΞΕΙΔΙ ΣΤΗ ΖΩΗ

Μιά φορά, ο Θεός για νά τιμωρήσει ένα μικρό άγγελάκι, για μία μεγάλη άταξία που είχε κάμει, άποφάσισε νά τ' άπομακρύνει για λίγο από τόν Παράδεισο.

ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ

Είς τὸ χωράφι του ο ζευγάς σάν σπέρνει τὸ σιτάρι, κάθε σπουργίτης εμπορεῖ ένα σπειρὶ νά πάρη.

ΜΑΓΙΚΟ ΒΑΛΣΑΜΟ

Ζοῆς μία φορά ένας ποιητής. Ἡ ζωὴ του περνοῦσε με τραγουδία. Ἐψάλλε τάνθη, τὰ πουλιά, τὸν οὐρανὸ, τὰστέρια.

Ἐίχε μονάκιφο παιδί ο ποιητής. Ἦταν μία κόρη μ' άγγελική μορφή και με καρδιά που δὲν εγνώρισε τὰ πάθη αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

(Μίμησις.) Σημαιοφόρος Ἑλλην

Μὰ κι' ο σπουργίτης σάν ιδῆ σκουληκία στα σπαρμένα, θά τρέξῃ προθυρότατος και δὲν θ' άψιση ένα.

Ξανθὴ Μουσὴ

Τότε ο άγγελος μετανόησε άκόμη πιὸ πολὺ για τὴν άταξία που είχε κάμει, και παρακάλεσε με τὴν καρδιά του τὸν Θεὸ νά τὸν ξαναπάρῃ κοντά του.

Πέρασε εἶσι πολὺς καιρός. Ὁ άγγελος εἶχε φθάσει πιά στην άκρη του δάσους, και κατακουρασμένος και βεβανισμένος, έσκυψε νά πιῇ νερὸ από ένα ποταμάκι.

Μιά νύκτα βροχερὴ και ὀλοσκοτεινὴ ανέβηκε στ' αλόγο του. Βοηθᾷς άγριος φυσούσε και ἦ βρονταῖς εμοῦγκρίζαν τὸν οὐρανὸ.

Κι' ο ποιητὴς γι' αὐτὴν εξοῦσε: Ἀνάμεσα απ' τὰ παιδικὰ τὰ μάτια της εβλεπε κι' αὐτὸς τὸν κόσμο και τὸν φαινόταν φραϊός σάν ὄνειρο χουσο μικροῦ παιδιοῦ.

Κι' ο ποιητὴς γι' αὐτὴν εξοῦσε: Ἀνάμεσα απ' τὰ παιδικὰ τὰ μάτια της εβλεπε κι' αὐτὸς τὸν κόσμο και τὸν φαινόταν φραϊός σάν ὄνειρο χουσο μικροῦ παιδιοῦ.

Κι' ο ποιητὴς γι' αὐτὴν εξοῦσε: Ἀνάμεσα απ' τὰ παιδικὰ τὰ μάτια της εβλεπε κι' αὐτὸς τὸν κόσμο και τὸν φαινόταν φραϊός σάν ὄνειρο χουσο μικροῦ παιδιοῦ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γερμανικῆς. — Για πές μου, Κοψιοκεφαλάκη, πὸς λένε γερμανικά, τὰς άγτωνυμίας οὐδεὶς και ρηθεὶς; — !!!...

Εἰς τὸ χωράφι του ο ζευγάς σάν σπέρνει τὸ σιτάρι, κάθε σπουργίτης εμπορεῖ ένα σπειρὶ νά πάρη.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γερμανικῆς. — Για πές μου, Κοψιοκεφαλάκη, πὸς λένε γερμανικά, τὰς άγτωνυμίας οὐδεὶς και ρηθεὶς; — !!!...

Εἰς τὸ χωράφι του ο ζευγάς σάν σπέρνει τὸ σιτάρι, κάθε σπουργίτης εμπορεῖ ένα σπειρὶ νά πάρη.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γερμανικῆς. — Για πές μου, Κοψιοκεφαλάκη, πὸς λένε γερμανικά, τὰς άγτωνυμίας οὐδεὶς και ρηθεὶς; — !!!...

Εἰς τὸ χωράφι του ο ζευγάς σάν σπέρνει τὸ σιτάρι, κάθε σπουργίτης εμπορεῖ ένα σπειρὶ νά πάρη.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γερμανικῆς. — Για πές μου, Κοψιοκεφαλάκη, πὸς λένε γερμανικά, τὰς άγτωνυμίας οὐδεὶς και ρηθεὶς; — !!!...

Εἰς τὸ χωράφι του ο ζευγάς σάν σπέρνει τὸ σιτάρι, κάθε σπουργίτης εμπορεῖ ένα σπειρὶ νά πάρη.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γερμανικῆς. — Για πές μου, Κοψιοκεφαλάκη, πὸς λένε γερμανικά, τὰς άγτωνυμίας οὐδεὶς και ρηθεὶς; — !!!...

Εἰς τὸ χωράφι του ο ζευγάς σάν σπέρνει τὸ σιτάρι, κάθε σπουργίτης εμπορεῖ ένα σπειρὶ νά πάρη.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γερμανικῆς. — Για πές μου, Κοψιοκεφαλάκη, πὸς λένε γερμανικά, τὰς άγτωνυμίας οὐδεὶς και ρηθεὶς; — !!!...

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 121ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

[Ίδε Διάπλαιν του 1910, σελ. 187].

Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι συνοδεύουν κάθε ψευδώνυμον, ὁ πρῶτος δηλοῖ πόσας ὀρθὰς και ἄπλῶς δημοσιεύσιμους Ἀσκήσεις περιεἶχεν ἡ Συλλογὴ τοῦ Διαγωνιζομένου, ὁ δὲ δεύτερος πόσαι ἐξ αὐτῶν ἦσαν αἱ ἐκτάκτως ἐπιτυχεὶς και ὠραταί.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ. (Οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν και άνω. καθὼς και οἱ μὴ σημειώσαντες ἐπὶ τοῦ τετραδίου τῶν Ἀσκήσεων τὴν ἡλικίαν των).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ναύαρχος τῶν Ἀσιστῶν, 15+14 [15Ε]. — (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Ζιζιχά-Χανούμ, 15+13 [14Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Καλὸς Σαμαρελῆς, 15+12 [14Ε]. — Ἀθανάσιος Διάκος, 15+12 [14Ε]. — (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Δάφνης Κλωνάρι, 15+13, [14Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Υπερήφανο Ἑλληνοπούλο, 15+11 [13Ε]. — Μαραθα-νομάζος, 15+10 [13Ε]. — Μόνωσις, 15+9 [12Ε].

ΕΠΙΛΟΓΟΙ: Ἀφροδίτη, 13+10 [12Ε]. — Ἀσπρος Γάτος, 14+9 [12Ε]. — Ἰδανι-κότης, 15+8 [12Ε]. — Ἐλένη Χ. Νικολε-τοπούλου, 15+8 [12Ε]. — Γιανκία Ἑλπίς, 13+9 [11Ε]. — Ἡλίας Ν. Τερζάκης, 13+9 [11Ε]. — Ζαχάρι Μαργακόη, 15+7 [11Ε]. — Σπύρος Α. Μετούσης, 15+7 [11Ε]. — Ἐρμὴν Ζωή, 12+9 [11Ε]. — Ἐξακου-σμένο Σοῦλι, 14+7 [11Ε]. — Υπερασπιστὴς τοῦ Ἑθνους, 14+7 [11Ε]. — Ονειροπόλος τῆς Δόξης, 12+8 [10Ε]. — Γεώργιος Σπ. Δισδάς, 12+8 [10Ε]. — Μαρίνος Πέτρον, 13+7 [10Ε]. — Ἐδνακὴ Φυλὴ, 14+6 [10Ε]. — Σολόκοια, 13+6 [10Ε]. — Γυμνάσιον Ἰωαννίνων, 13+6 [10Ε]. — Γλυκοχόραμα, 11+6 [9Ε]. — Ἀμάραντο Λουλοῦδι, 11+6 [9Ε]. — Δαρνοσιεφὴς Σημάια, 12+5 [9Ε]. — Ράβδος τοῦ Μαυροῦ, 11+5 [8Ε]. — Χριστίνα Ἐυδατόν, 10+5 [8Ε]. — Ἀρ-γῆος Σπαρτιάτης, 10+5 [8Ε]. — Μέλλον Βοναπάρτης, 10+4 [7Ε]. — Βασ. Νικολαΐ-δης, 10+3 [7Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Καλλιόπη Παπα-ιωάννου, 7+3 [5Ε]. — Νικ. Γ. Σαρμιβης, 5+2 [4Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12—15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μαρία Μπαλά-τα, 14+12 [13Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐξόριστος Βασιλιάς, 15+10 [13Ε]. — Ἀλέξανδρος Ν. Σταυράκης, 15+10 [13Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βάρκα τοῦ Κα-νάρη, 15+9 [12Ε]. — Ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς, 15+9 [12Ε]. — Βυζαντινὸς Ἀετός, 15+9 [12Ε].

ΕΠΙΛΟΓΟΙ: Ἡλιοστάλακτη, 13+10 [12Ε]. — Ἐργονος Ἀντοκράτορος, 13+10 [12Ε]. — Καύχημα τῆς Ἡλείου, 14+9 [12Ε]. — Μάρκος Βότοσσης, 14+8 [11Ε]. — Ναυτικά, 15+7 [11Ε]. — Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

[9Ε]. — Ἀνδρέας Ἀνδρέος, 11+6 [9Ε]. — Ποιμενικὴ Φλογέρα, 10+6 [8Ε]. — Ἀ-τρώμητος Λεωνίδας, 11+5 [8Ε]. — Ποθητὴ Κωνσταντινούπολις, 11+5 [8Ε]. — Ν. Η. Ἀ-ναγνωστόπουλος, 11+5 [8Ε]. — Μπαρονο-καπισμένη: Γαλανόλευκη, 11+5 [8Ε]. — Σκληρὴ Σκλαβιά, 12+4 [8Ε]. — Σημαιοφό-ρος Ἑλλην, 9+6 [8Ε]. — Μικρομέγας, 9+6 [8Ε]. — Μάρκος Ἀσθλιός, 9+6 [8Ε]. — Μι-κρὸς Ἀργοναυτής, 10+5 [8Ε]. — Φασαγιὴ τοῦ Σαντικέρ, 10+5 [8Ε]. — Γόδοιος Δε-σμός, 11+4 [8Ε]. — Γιῶλι, 11+4 [8Ε]. — Δόκιμος Κοῦκ, 12+3 [8Ε]. — Χιώτικο Ἀργο-γάλι, 9+5 [7Ε]. — Ἀίσωπος, 10+4 [7Ε]. — Νέα Σελήνη, 10+4 [7Ε]. — Χεῖρ Βορβότας, 10+4 [7Ε]. — Παῖδ ἑστὸς Ἀρχαῖου, 10+4 [7Ε]. — Τρακαράκη, 11+3 [7Ε]. — Πατριώ-της τοῦ Οὐίρου, 8+5 [7Ε]. — Μέλλονσα Νικήτρια Ἑλλάς, 9+4 [7Ε]. — Χαρὰ τῶν Ἑλλήνων, 9+4 [7Ε]. — Παλλόρου, 10+3 [7Ε]. — Πάνος Δ. Παπαδημητρίου, 10+3 [7Ε]. — Ἀγωνία Ἐθνομάρτυρος, 10+3 [7Ε]. — Γεώργιος Ι. Χαϊδοπούλος, 8+3 [6Ε]. — Ρήγας Φεραῖος, 8+3 [6Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Λευκὸν Κρίνον, 7+3 [5Ε]. — Μιχαὴλ Α. Τρίκας, 8+2 [5Ε]. — Ἀλέκτος Μ. Στρούζας, 5+2 [4Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν και κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀργυρὰ Πα-σέλλη, 14+6 [10Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Αἰγυπία Πριγκίπισσα, 12+7 [10Ε]. — Φῶτος Τζα-βέλλας, 13+5 [9Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κερκυραϊκὸς Ἀ-σπὴρ, 11+6 [9Ε]. — Καπετὰν Φασαῖας, 12+5 [9Ε]. — Βασίλισσα τῆς Κύπρου, 11+5 [8Ε].

ΕΠΙΛΟΓΟΙ: Χάνη τῆς Γραβιάς, 8+6 [7Ε]. — Ἐρμὴς τοῦ Πραξιτέλους, 10+3 [7Ε]. — Ἐθνομάρτυς, 9+3 [6Ε].

Σημειώσεις. Ὁ 121ος Διαγωνισμὸς ἦτο διὰ τὰς Ἀσκήσεις τῆς Β' Ἐξαμηνίας τοῦ 1910. Ὁ τρέχων εἶνε ὁ 123ος, τοῦ ὁποίου τὰπο-τελέσματα θά δημοσιευθοῦν τὸν Μάιον. Ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως ἐκ μέρους τῶν νέων συνδρομητῶν.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθηναί, 38, ὁδὸς Ἐυριπίδου τὴν 2αν Φεβρουαρίου 1911

ΣΥΓΧΑΙΡΩ τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸν Δια-γωνισμὸν τῶν Ἀσκήσεων και περιμένω τὰς φωτογραφίας των. Ἡ δημοσίευσίς ὡς τὸν ἀποτελεσμάτων με ἀναγκάζει νά περιορίσω σήμερον τὸν χρόνον τῆς ἀλληλογραφίας, ὥστε μὴ παραπονεθῆτε ἂν ὀ ἀπαντήσω μόνον εἰς ὀλίγους και με λίγα λόγια.

Μακεδόν, ἔστειλε ὅ,τι ἐξήτησε. Εὐχόμαι περαστικά εἰς τὸν ἀδελφόν σου.

Διάπλαιν τοῦ Μέλλοντος, σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας και δὲν μοῦ κατοφαίνε-ται διόλου: ποῦ δὲν αὐξάνουν οἱ ἀγορασταί σου. Μακάρι νά ἔκαμαν ὀλοι τὸσον!

Φαιδρότατα τὰ μετεωρολογικά σου, Θερί-αμβε τῆς Νίκης. Εἶδες ὅμως ὅτι τὰ κοπτερά πίσω ἦταν, ὅπως λέγει ἡ προομία, και ὅτι ἐφάγαμε χιόνι με τὸ παραπάνω.

Γράφε μου λοιπὸν τώρα, Νηρηίς, ποῦ ἐπέ-ρασαν αἱ εἰσοταί, αἱ ὅποια σὲ ἀπασχόλησαν. Σὺ ποῦ δὲν πηγαίνεις σχολοῦν, εἶς περι-σσότερον καιρόν τὰς καθημερινάς, εἰ;

Ἡ ἐπιστολή σου ὡς, Ἐξόριστε Ἀθῆς μαρτυρεῖ, ὅτι τὸ χρῶ δὲν παγώνει... τὴν φαν-τασίαν. Ὁ Χ. Φαῖδων σ' εὐχαριστεῖ πολὺ δι' ὅσα γράφεις.

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐλάβα κ' εὐχαριστῶ πολὺ, Ἀθάναη Ἐλ-λάς. Εἶδα ὅτι τώρα τὸν χειμῶνα τὰ γάντια δὲν τὰ βγάζεις ποτέ, διότι ὑποφέρεις ἀπὸ χι-ονίστρας. Γι' αὐτὸ ἦταν ἔτσι σύντομο τὸ γράμμα σου;

Δὲν ἔχω λόγους νά σ' εὐχαριστήσω διὰ τὸ εἰσοπάθωμα, Φιλέρημη Τσιγγῶν, ἀπὸ μάλιστα μοῦ ὑπόσχεσαι ὅτι θά ἔχη και συνέχειαν. Νο-μίζεις ἀληθινὰ ὅτι μ' ἐξάλειψεν ἡ ἐπιστολή σου;

Μίτε τῆς Ἀριάδνης, σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας. Τὰ βραβεία τοῦ Διαγωνισμοῦ εἰ-σπαθώματος δίδονται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποτελεσμάτων: ὅταν δημοσιευθοῦν λοιπὸν γράψε μου.

Μπορεῖ τὸν χειμῶνα νά μὴ κάμνη χρῶ, Λάτρης τῆς Ἑλλάδος; Και διὰ νά παρηγο-ρηθῆς, σοῦ λέγω ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ γράμ-ματα ποῦ ἔλαβα αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, ἀρχί-ζουν ὅπως τὸ ἰδικόν σου: «Κάμνει τὸσον φοιτὸ ψῆχος, ποῦ τὰ χέρια μου... κτλ.»

Ἀμαλία Η. Α., ὠρατοὶ τὸ γραμματάκι σου και λαίρω πολὺ για τὴ γνωριμία. Τὰς λευκὰς ὀμους Ἀλέξεις ἔπρεπε νά τὰς γράψης εἰς χωρι-στὸν φύλλον, ὅχι μαζί με τὸ γράμμα.

Ὁραταῖς ἐπιστολάς—μ' ὀλο τὸ κρῶ, και μ' ὀλας τὰς χιονίστρας τῶν χειρῶν,—μοῦ ἔ-στειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα και οἱ ἐξῆς: Μικρὸς Ἀργοναυτής, Ἀμαρῶλλης, Δεινοπα-θουμένη Ἑλλάς, Φίληρος Ἠγεμονίς, Ἀρια-νιά, Σουλφίς, Σημάια τοῦ Ἀβέρωφ, Ἐδελ-βαῖς και Ἑλληνοπούλα τῆς Θράκης.

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 12+7 [10Ε]. — Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, 13+6 [10Ε]. — Ἀρχι-δοῦς Κάρλος, 12+6 [9Ε]. — Μικρὸς Μαν-δολιστής, 12+6 [9Ε]. — Πόθος τοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, 13+5 [9Ε]. — Δωδοναῖος, 13+5 [9Ε].

Ἐπιτάφιος Πλειάς, 13+8 [11Ε]. — Ἑλληνικὸν Ἐλφος, 14+7 [11Ε]. — Κάρις, 14+7 [11Ε]. — Φλογέρα τοῦ Βασιλῆ, 12+8 [10Ε]. — Μελάρα, 13+7 [10Ε]. — Χρυσὴ Καρδιά, 1

